

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 2T/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010822
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:8318010822.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Salajovej a prísediacich A. B. a A. C. D. v trestnej veci obžalovaného D. E., pre prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 209/18/7702-11 zo dňa 28.11.2018, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.09.2025 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
D. E., nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom F., G. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 19.01.2016 ako zodpovedná osoba za daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX podal riadne daňové priznanie dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015, kde zaúčtoval do svojich výdavkov doklady z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom XXXXXXXXXXXXXXXX za nákup tovaru od spoločnosti G., G., so sídlom J. XXX, B. K. L., IČO : XXXXXXXX, avšak daňovou kontrolou DÚ Humenné bolo zistené, že doklady z elektronickej registračnej pokladne nachádzajúce sa v účtovníctve daňového subjektu B. E., miesto podnikania F., H. G. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX sa nezhodujú s dokladmi vystavenými z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom XXXXXXXXXXXXXXXX od spoločnosti G. G. so sídlom J. XXX, B. K. L., IČO : XXXXXXXX, čím daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX porušil ustanovenie § 2 písm. i/ zákona číslo 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, nakoľko si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe uvedených pokladničných dokladov,

- dňa 19.01.2016 ako zodpovedá osoba za daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX podal riadne daňové priznanie dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015, kde zaúčtoval do výdavkov doklady z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom XXXXXXXXXXXXXXXX za nákup stavebného materiálu od spoločnosti D. M. D. N. G.. G. so sídlom O. X/X, J., IČO : XXXXXXXX, avšak daňovou kontrolou Daňového úradu Humenné bolo zistené, že doklady z elektronickej registračnej pokladne nachádzajúce sa v účtovníctve daňového subjektu B. E., miesto podnikania F., H. G. XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX sa nezhodujú s dokladmi vystavenými z elektronickej registračnej pokladne spoločnosti D. M. D. N. G.. G., so sídlom O. X/X, J., IČO : XXXXXXXX, teda daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX porušil ustanovenie § 2 písm. i/ zákona číslo 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, nakoľko si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe uvedených pokladničných dokladov, čím ako osoba konajúca za daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX za obdobie roka 2015 skrátil daň z príjmov fyzickej osoby celkom vo výške 22.854,30 eur na škodu štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Prešov, pobočka Humenné,

t e d a

vo väčšom rozsahu skrátil daň

čím spáchal

prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Za to mu ukladá

Podľa § 276 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho a dozorného orgánu právnickej osoby a výkonu podnikateľskej činnosti na 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 28. 11. 2018 na obžalovaného D. E. obžalobu pod sp. zn. 2Pv 209/18/7702-11 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 05. 08. 2024, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe doručenej súdu dňa 03. 12. 2018.

Po vykonanom dokazovaní, kedy obžalovaný podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný a súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods.6 Trestného poriadku prijal, tunajší súd dňa 20.05.2019 rozhodol rozsudkom č.k. 2T/140/2018-555 zo dňa 15. 05. 2019, ktorým obžalovaného odsúdil podľa § 276 ods. 1, 3 TZ prihliadajúc v zmysle § 38 ods.2, 3 TZ na § 36 písm. j), l) TZ bez prítomnosti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 TZ, podľa § 39 ods. 1 TZ na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov. Obžalovanému súd uložil aj probačný dohľad a to povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu Daňovému úradu Prešov, pobočka Humenné, Štefániková 18, Humenné v sume 80.801,61 eur.

Proti predmetnému rozsudku podal prokurátor odvolanie. Po podaní odvolania prokurátorom bol predmetný rozsudok zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9To/43/2019-588 zo dňa 04.12.2019 a obžalovanému Krajský súd v Prešove uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho a dozorného orgánu právnickej osoby a výkon podnikateľskej činnosti na 6 rokov.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/11/2022 zo dňa 26.05.2022 bola povolená obnova konania vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/140/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/43/2019 zo dňa 04.12.2019, pričom boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že zo záverov znaleckého posudku P. A. C. N. č. 59/2020 zo dňa 26.5.2020 vyplýva, že na základe výpočtu z predložených účtovných dokladov a výstupov z účtovníctva, za predpokladu, že by pôvodne priznané výnosy (príjmy) daňovníčky boli znížené o jej pôvodne nezarátané výdavky, potom s prihliadnutím na tieto zistenia by mala byť správna daňová povinnosť daňového subjektu B. E. na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 vo výške 24.542,91 eur. Rozdiel dane, ktorú bol daňový subjekt povinný zaplatiť, predstavoval čiastku 22.854,30 eur, keďže daňový subjekt v pôvodnom daňovom priznaní uviedol daň vo výške

1.688,61 eur a znalcom zistená výška dane bola vo výške 24.542,91 eur. Výška rozdielu dane medzi daňou zistenou znalcom a daňou, uvedenou v protokole z daňových kontrol dane z príjmov fyzickej osoby, predstavuje čiastku 56.258,70 eur, keďže správcom dane vyčíslená daňová povinnosť, resp. skrátenie dane bolo určené vo výške 80.801,61eur a znalcom zistená výška dane je 24.542,91 eur. Poukazujúc na znalcom vyčíslenú výšku daňovej povinnosti na strane daňového subjektu, uvedená skutočnosť by mala vplyv na samotnú formuláciu skutku, ktorý sa kládol odsúdenému za vinu, ako aj na jeho právnu kvalifikáciu, keďže v dôsledku novoobjavených dokladov by nedošlo konaním odsúdeného k skráteniu dane z príjmov fyzickej osoby celkovo vo výške 80.801,61 eur, ale za predpokladu, ak by sa preukázalo, že sa nejedná o fiktívne faktúry, výška dane, ktorú by odsúdený svojim konaním skrátil, by mohla naplňať aj inú kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu skrátenia dane, a to podľa § 276 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, keďže za predpokladu, ak by sa preukázalo, že správne určenie daňovej povinnosti daňového subjektu B. E. na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 malo byť určené vo výške 24.542,91 eur, pričom daňový subjekt priznal v daňovom priznaní daň za predmetné zdaňovacie obdobie vo výške 1.688,61 eur, skrátenie dane odsúdeným by predstavovalo sumu 22.854,30 eur.

Tunajší súd po povolení obnovy konania opätovne vykonal dokazovanie a na nariadenom hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov a poškodených, znalca, boli oboznámené a prečítané listinné dôkazy, ktoré tvorili obsah trestného spisu a na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený aj výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D. E. (ďalej len ako „obžalovaný“) po prednesení obžaloby a poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že sa cíti byť nevinný. Ďalej uviedol, že sa volá D. E., je narodený v F. XX.XX.XXXX, je ženatý, má X detí, pracuje už od školy ako skoro nedochodil školu, lebo išiel pracovať, práca je pre neho prvoradá. Vlastne kvôli tomu sa aj dostal do týchto problémov, lebo je obyčajný človek. Práca je pre ňu všetko, stará sa o rodinu, problémy nevytvára, snaží sa pomáhať aj iným ľuďom, momentálne zamestnáva 15 až 20 ľudí, kedy ako. Viacmenej pomáha ich komunite, to znamená rómskej komunite, kde všetci majú detí, majú po 4-5 detí, teda v prepočte živí okolo 150 ľudí. Finančne to musí všetko zvládať, lebo ich komunita je taká aká je na Slovensku. Peniaze im musí dávať každý týždeň, lebo v pondelok mu ľudia neprídu do roboty. Takže sa stará o to, aby to fungovalo, aby zarábali a aby sa užívali, lebo inak by zostali ľudia na sociálke, na úkor tohto štátu. Majú firmu, kde robia výkopové práce, je to ťažká, podradná robota, ale za tú sa nehanbí, táto robota ho baví, rozumie jej. Nemá dokončenú strednú školu kvôli robote, ani vysokú školu, ale jeho práca ho baví a vďaka nej pomáha aj iným ľuďom. Na základe toho došiel aj do tej situácie, ktorú momentálne rieši, lebo nevedel ako to funguje. Zopakova, že je jednoduchý človek. Nemá ani školu, akú by mal mať. Jeho mesačný príjem je 900-1000 eur v čistom. Nepoberá žiadne iné dávky, toto je jeho jediný príjem. Má X detí, chlapec má XX a dcéra XX rokov. Vyživovací povinnosť si plní len voči E., pretože G. je zamestnaný, pracuje u neho. V minulosti bol trestne stíhaný za potýčku, kedy sa zastal svojho syna, pretože ho zbili a potom jemu začali nadávať do cigánov, tak na to zareagoval. Bol odsúdený, dostal peňažný trest a nejakú podmienku, už si to nepamätá, bolo to pred 15 rokmi. Býva na adrese trvalého pobytu, kde žiada aj doručovať zásielky. Je to byt na G. I. XX, kde žije s manželkou a deťmi. Ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, teda, že mal škodu 80.800,- Eur štátnemu rozpočtu, sa cíti nevinný. Už v obžalobe sa nepíše, ktoré konkrétne doklady z registračnej pokladnice mal zaúčtovať. Na polícii vypovedal tak preto, lebo mu to povedal jeho bývalý advokát pán JUDr. Vrba, ktorý ani nepodal sťažnosť proti vznieseniu obvinenia. Ďalej odmietol odpovedať na položené otázky. Na hlavom pojednávaní bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že za podnikateľský subjekt B. E., s miestom podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX, konal len on, teda uvedená spoločnosť bola len papierovo písaná na jeho manželku. Všetky obchodné a finančné transakcie a operácie vykonával výlučne len on. Hlavnou podnikateľskou činnosťou tejto spoločnosti bola stavebná činnosť. Išlo hlavne o stavebné práce s veľkým podielom ľudskej manuálnej práce, pričom pre väčšinu stavebných firiem je takáto práca neatraktívna. Uvedené stavebné práce boli vykonávané hlavne v Prešovskom a Košickom kraji. Pri týchto prácach zamestnával asi 15 ľudí. Takúto činnosť vykonával aj v roku 2015, pričom uviedol, že pri tom ako zamestnával ľudí, bola to hlavne práca vykonávaná na dohodu, no pri tom ako vyplácal odmenu za vykonanú prácu, vo väčšine prípadov mu títo ľudia odmietali podpísať ním vyplatené finančné prostriedky. Teda nastala reálne situácia, že mal príjem, no mal minimálne výdavky, tak mu vznikla daňová povinnosť platiť aj daň za peniaze, ktoré vyplatil. Aj z uvedeného dôvodu v presne neučenom čase spomenul svojim kamarátom, že aký má problém v podnikaní. No už nevedel uviesť kto mu poradil,

takú možnosť, respektíve, že pozná človeka, ktorý mu vie pomôcť. Dal mu aj telefonický kontakt na túto osobu, on sa s ním spojil, stretli sa. Pri ich stretnutí mu táto osoba uviedla, že mu vie pomôcť a že mu vie zabezpečiť daňovo uznateľné doklady za rok 2015. Taktiež mu povedal, že to je v poriadku, že sa nič nemôže stať a že tieto doklady môže kľudne dať svojej účtovníčke, aby ich zaúčtovala a týmto by bol jeho problém vyriešený. S uvedenou osobou sa viac krát stretli, bolo to na rôznych miestach v meste F., kaviarne a pod.. On mu na týchto stretnutiach dával nákladové doklady na rôzny stavebný tovar a služby spojené so stavebnými prácami. Utvrdoval ho, že je to v poriadku a nič sa mu nemôže stať. On to v podstate bral tak, že tým vykrýva reálne náklady, ktoré na rôznych zákazkách mal, lebo v podstate išlo o finančné prostriedky, ktoré neostávali jemu, ale poväčšine ľuďom, ktorí sa na realizácii týchto zákazok podieľali. Až pri daňovej kontrole, ktorá bola v roku 2017 mu bolo oznámené, pri skončení kontroly, že nákladové doklady, ktoré mu tento človek dal sú nesprávne podľa účtovníctva ich daňový úrad nemohol akceptovať, teda neuznal ich ako daňovo akceptovateľný náklad a následne mu určil doplatiť daň vo výške ako je písané v uznesení o vznesení voči jeho osobe. Ďalej uviedol, že je ochotný byť v postavení spolupracujúceho obvineného, aktívne sa podieľať na celom prešetrení tejto trestnej veci a ak by dozorujúci prokurátor takýto návrh akceptoval v procesnom postavení spolupracujúceho obvineného, tak v takomto prípade je ochotný uviesť aj meno osoby, ktorá mu predmetné daňové doklady predávala. Teda viac sa k predmetnej trestnej veci vyjadrovať nebude, teda nebude odpovedať ani na otázky vyšetrovateľa. Ako posledné uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia spáchal tak ako je to tam popísané, svoje konanie ľutuje a viac ho opakovať nebude. Taktiež uviedol, že sa nechce zúčastniť na vyšetrovacích úkonoch, ktoré budú vykonávané počas vyšetrovania, týchto úkonov sa bude zúčastňovať jeho obhajca JUDr. Ján Vrba, ktorého je potrebné o mieste a čase ich konania vopred upovedomiť. Obžalovaný sa prečítanej výpovedi vyjadril, že na toto sa nepamätá, toto všetko tam rozprával JUDr. Vrba, on mu to iba dal podpísať a toto, čo dnes tu rozprával, toto je pravda. Nesúhlasí s tým, aby mu boli kladené otázky. Pravda je to, čo dnes uviedol.

Obhajca obžalovaného sa k podanej žalobe vyjadril, že ju považuje v celom rozsahu za nezákonnú, chybnú, neadá sa k nej vyjadriť. Toto trestné konanie od samého začiatku trpí veľmi závažnými procesnými pochybeniami už v prípravnom konaní. Skutok tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. nespĺňa náležitosti dané § 206 ods. 3 Tr. por., nakoľko sa vyšetrovateľ policajného zboru pri formulácii skutku obmedzil len na všeobecné konštatovanie, ktorého sa mal dopustiť obvinený D. E.. Takto vymedzený skutok je chybný vo viacerých ohľadoch, nakoľko ním vlastne vyšetrovateľ policajného zboru pripisuje veľmi všeobecný a bez náležitej individualizácie konania smerujúce k naplneniu výšky škody a teda aj kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu, ktorý mal spáchať D. E.. V zmysle uvedeného mal vyšetrovateľ policajného zboru v intenciách požiadaviek individualizácie skutku do skutkovej vety zahrnúť všetky podľa neho fiktívne konkrétne doklady z elektronickej pokladne a sumy, na ktoré mali byť tieto vystavené spolu s dátumom a označením tovaru tak, aby tento skutok nemohol byť zamenený za iný. Bez zákonne získaných dôkazov, len na základe protokolu z daňovej kontroly vzniesol obvinenie D. E. za napádaný skutok. V takto formulovanom skutku mu dal vlastne vyšetrovateľ za vinu priznanie akéhokoľvek účtovného dokladu z pokladne s daňovým reg. kódom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a s daňovým reg. kódom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bez ohľadu na to, či tieto boli skutočné alebo nie. Predchádzajúci právny zástupca jeho klienta postupoval počas celej obhajoby obžalovaného v rozpore s advokátskym poriadkom, nakoľko nevyužíval na prospech klienta všetky možnosti dané mu právnym poriadkom, čoho dôkazom je aj to, že v mene klienta nepodal ani sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Na základe chybne formulovanej skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia následne podľa slov obhajoby pochybil aj prokurátor okresnej prokuratúry Humenné, ktorý mal ako ochranca zákonnosti takýto postup vyšetrovateľa policajného zboru zastaviť v zmysle § 230 ods. 2 písm. d) Tr. por. mu mal uložiť povinnosť zabezpečiť do spisového materiálu potrebné listinné podklady a konanie doplniť aj o ďalšie úkony. Toto prokurátor neurobil a nezákonné uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia nezrušil, nezaoberal sa ani nezákonnosťou doručenia uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré nebolo jeho klientovi doručené do vlastných rúk. Vyšetrovateľ úplne ignoroval povinnosť danú mu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. kde mal zabezpečiť dôkazy svedčiace v prospech obvineného. Prokurátor bez relevantného posúdenia zákonnosti celého prípravného konania ako aj výroku o vznesení obvinenia tento nezákonný výrok prevzal do obžaloby, ktorá nespĺňa náležitosti podľa § 235 ods. 3 Tr. por. nakoľko v nepozmenenej podobe plne preberá podobu výroku z uznesenia o vznesení obvinenia. Prokurátor prebral do obžaloby iba výstupy z daňovej kontroly, ktoré nemôžu platiť pre trestné konanie, kde práve úlohou orgánov činných v trestnom konaní je úlohou dokazovať všetky rozhodné skutkové okolnosti. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove 3ToS/25/2020 zo dňa 21.10.2021, kde krajský súd konštatuje,

že orgány činné v trestnom konaní v tomto konaní nepredložili znalecký posudok, ktorý by preskúmal účtovníctvo daňového subjektu a vyčíslil vlastnú daňovú povinnosť. Účtovníctvo daňového subjektu absentuje ako dôkaz zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Z uvedených dôvodov preto považuje podanú obžalobu za nezákonnú, zmätočnú a ako celé to navrhol odmietnuť.

Svedok A. A. D., konateľ spol. D. M. D. N. G.. G., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní predložil súdu písomnosť označenú ako „oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti“ zo dňa 18.01.2023, ktorý bol doručený ich spoločnosti do elektronickej schránky z DÚ Košice a ktorý im určuje index označený ako vysoko spoľahlivý daňový subjekt. Uvedená písomnosť sa krátkou cestou poskytla k nahliadnutiu prokuratúre a obhajobe, ktorí sa s ňou oboznámili a následne sa zakladá do súdneho spisu. Čo sa týka konkrétne toho prípadu obžalovaného, nevie sa k nemu konkrétne vyjadriť bez toho, aby nahliadol do spisu, pretože takýchto prípadov je v poslednej dobe veľmi veľa. Zúčastňuje sa na výsluchoch v prípravnom konaní, po vznesení obvinenia, potom na súdnych konaniach, týchto prípadov je veľmi veľa. Za tých 10-15 rokov si to nemôže všetko pamätať. Keďže týchto prípadov je veľmi veľa, tak si nemôže pamätať každú jednu kontrolu. Pamätá si, že boli vyzvaní DÚ Humenné, komunikuje v takých prípadoch s nimi väčšinou jeho ekonómka, ktorá pripraví konkrétne podklady a tieto sa odovzdajú osobne, ak je to v mieste sídla, alebo sa odošlú, pričom on sa následne zúčastňuje až úkonov v prípravnom konaní a na výsluchu u vyšetrovateľa. Po nahliadnutí svedka do dokladov vo vyšetrovacom spise na č.l. 138 -241 uviedol, že v prvom rade chce povedať, že subjekt B. E. tam ako je uvedený, nepozná a nikdy nebol ich klientom, tým pádom ani vystavený pokladničný doklad, kde je uvedené, že im boli vyplatené určité sumy, nie je v ich účtovníctve zaevidovaný, resp. výdavkové doklady v množnom čísle, keďže ich je viac. Nebol to ich zákazník a nemajú ich zaevidované v účtovníctve. Výdavkové doklady nevystavovali, keďže tieto vystavoval subjekt B. E.. Tie výdavkové doklady mu mali dokladovať vyplatenie bločkov, ktoré sú tu ďalej priložené a ktoré mala vystaviť ich spoločnosť. No a na základe toho ako listuje a vidí tie bločky, skonštatoval, že tie bločky neboli vystavené ich spoločnosť, nakoľko nezodpovedajú dokladom vystavených ich spoločnosťou a zároveň sú na nich uvádzané aj rôzne druhy tovaru, s ktorými neobchodujú. Napr. guľatina, neobchodujú s guľatinou, nejaká palubovka, toto nerobia, hliníkový plech, to nerobia ani nerobili v tom čase, plech trapézový, jakel, plech pozinkovaný, keramický obklad. Niektoré výrobky predávajú, ale ich majú pomenované ináč. Ale všeobecne môže potvrdiť, že daňové doklady neboli vystavené ich spoločnosťou, čo následne potvrdila aj daňová kontrola. Následne bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania na č.l. 130-133, kde uviedol, že býva na vyššie uvedenej adrese v meste J., je konateľom spoločnosti D. M. D. N. G.. G., O. X/X, J.. K prešetrovanej veci uviedol, že niekedy v mesiaci august 2017 boli za ním vo firme daňoví kontrolóri z F.. Ich mená si už nepamätá, no vie prečo boli za ním. Potrebovali si overiť pravosť pokladničných bločkov, ktoré sa vydávajú z jeho ERP s inými pokladničnými dokladmi, ktoré nejaký daňový subjekt predložil k daňovému priznaniu. Na ich predajni bol vytlačený doklad z elektronickej registračnej pokladne s daňovým kódom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, tento pokladničný doklad bol porovnávaný s dokladmi, ktoré si doniesli daňoví kontrolóri. Spomína si, že predložené pokladničné doklady vykazovali rozdiely, logo spoločnosti je iné, DKP je na bločku hore, por. č. bločku je iné, na doklade je uvedené meno predávajúceho, iné číslo účtenky, názvy tovarov sa nezhodujú, používajú detailnejší rozpis položiek, spodná časť, kde je rozpis súm je iná. Po vydaní tovaru zo skladu je ich doklad z ERP opatrený pečiatkou spoločnosti. Zamestnanci správcu dane taktiež porovnávali doklady z účtovníctva a skladovú evidenciu v ich spoločnosti. Skladová evidencia je priamo prepojená na pokladnicu, v ktorej sa následne po vydaní zo skladu vytlačí doklad o nákupe cez ERP. Pri uvedenom porovnávaní bolo zistené, že časy na predložených dokladoch ani tovar na nich deklarovaný nebol z ich skladu vydaný, teda nebol vydaný ani doklad z ich ERP. Niektoré predložené doklady zamestnancami správcu dane obsahovali taký druh tovaru, ktorý naša spoločnosť vôbec nepredáva. Ako už vyššie uviedol doklady vydávané z jeho ERP sa vôbec nezhodovali s dokladmi, ktoré mu predložili správcovia dane z F.. Obžalovaného D. E. nepozná, nie sú v príbuzenskom ani inom obdobnom pomere. S daňovým subjektom B. E. neobchodovali. Doklady, ktoré sú vo vyšetrovacom spise neboli vystavené ich spoločnosťou a nedošlo k zdaniteľným plneniam. Pracovníci daňového úradu im pri kontrole nepredkladajú inkriminované doklady, ktoré napr. teraz videl v spise, oni si vyžadujú ich doklady, stanovujú nejaký časový rámec, teda mesiac v tom a tom roku a na základe toho žiadajú predloženie ich dokladov, čiže zoznamu buď v elektronickej forme alebo na nahliadnutie nejakého dokladu za ten konkrétny dátum. Takže oni nepredkladajú im, ale oni predkladajú im ich doklady. On sa v podstate s týmito dokladmi, ktoré sú súčasťou spisu, oboznámi až na výsluchu u vyšetrovateľa.

Svedok L. B. Q., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že je už 2 roky v dôchodku a nemá čo dodať k tejto veci, všetko je uvedené v protokole z tejto daňovej kontroly a v rozhodnutí.

Správca dane vykonal miestne zisťovanie v spoločnosti v J. a B. K.. Miestne zisťovanie sa týkalo, či boli vydané doklady z ERP. Následne keď vykonávali miestne zisťovanie, porovnávali elektronické registračné doklady, ktoré mal daňový subjekt vo svojom účtovníctve s dokladmi, ktoré boli vydané spoločnosťami v J. a B. K.. To je všeobecne, presne nevie, ako sa volali. Pri miestnom zisťovaní boli prítomní konatelia spoločnosti, ekonómka, alebo ekonomický úsek a na základe účtovníctva daňového subjektu porovnávali tieto doklady, ktoré boli zaúčtované v účtovníctve daňového subjektu, či boli vydané týmito spoločnosťami. Došli k záveru, že tieto doklady spoločnosti nevydali, vyjadril sa ekonomický úsek, vyjadrili sa konatelia spoločnosti a na základe týchto skutočností spisali zápisnicu z miestneho zisťovania, tieto zápisnice boli obojstranne podpísané a kópia bola odovzdaná druhej strane. Na základe týchto skutočností predvolali daňový subjekt, aby im vysvetlil v rámci daňovej kontroly, že prečo má zaúčtované tieto doklady vydané ERP od týchto spoločností. Všetko bolo uvedené v zápisnici z miestneho zisťovania, alebo z ústneho pojednávania, ktoré bolo priložené k protokolu z daňovej kontroly. Na základe týchto zistených skutočností správca dane vyhodnotil protokol z tejto daňovej kontroly a následne vydal rozhodnutie. To je asi všetko v skratke. Všeobecne môže uviesť, že nesedel im dátum, doklady z ERP, ktoré boli vystavené v sobotu, v nedeľu, niektorá registračná pokladnica nebola ani zapnutá u týchto spoločností v sobotu. Konkrétne veci sú uvedené v zápisniciach a protokole z daňovej kontroly. Vzhľadom k tomu, že svedok si s odstupom času už na niektoré veci nepamätá, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania na čl. 114-117, kde uviedol, že pracuje na Daňovom úrade Prešov pobočka Humenné ako kontrolór. S obvineným D. E. nie je v príbuzenskom ani inom obdobnom pomere, obvineného vôbec nepozná. Plne zotrval na svojej výpovedi zo dňa 29.05.2018, teda ako už uviedol na základe poverenia Daňového úradu Prešov zo dňa 30.01.2017 bol on a jeho kolegyňa A. O. R. poverení na vykonanie kontroly dane príjmov fyzickej osoby za rok 2015 u daňového subjektu B. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom podnikania G. XXXX/XX, F.. Na základe uvedeného poverenia bol následne dňa 30.01.2017 uvedenému daňovému subjektu zaslané písomné oznámenie o vykonaní daňovej kontroly príjmov fyzickej osoby za rok 2015. Daňový subjekt B. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom podnikania G. XXXX/XX, F., sa nechala na základe písomného splnomocnenia v danom konaní zastupovať splnomocnenou osobou D. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F. H. G. XXXX/XX. Dňa 06.03.2017 sa na Daňovom úrade v Humennom uskutočnilo ústne pojednávanie vo veci začatia daňovej kontroly za rok 2015, kde splnomocnená osoba, teda p. E. za kontrolovaný daňový subjekt B. E. predložil účtovné doklady, ktoré sú uvedené v predmetnej zápisnici č. 100398505/2017. Na základe predložených účtovných dokladov ako aj na základe listinných dôkazov zadovážených vlastnou činnosťou bola vykonaná daňová kontrola dane príjmov fyzickej osoby za rok 2015, pričom závery uvedenej kontroly sú uvedené v protokole z daňovej kontroly č. 102166078/2017 zo dňa 12.10.2017. V rámci daňovej kontroly spoločne s kolegyňou vykonal v rámci daňovej kontroly dve miestne zisťovania a to v daňových subjektoch spol. G. G., J. XXX, B. K. L., kde boli preverované vydané doklady z ERP DKP XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pre daňový subjekt B. E., ktoré sú uvedené v protokole z daňovej kontroly. Pri tomto zisťovaní bolo preukázané, že doklady z ERP, ktoré boli predložené daňovým subjektom B. E. a doklad z ERP vystavený konateľom spol. G. G., D. S. vykazujú značné rozdiely a to: na doklade je iný typ písma, typ papiera je iný, hlavička je iná, na doklade nie je číslo telefónu, na doklade nie je uvedené ďakujeme Vám za nákup, na doklade sa uvádza vystavil: meno 1, na doklade sa uvádza ref. číslo, MF znak je menší, hodiny a dátum sú iné, poradové číslo dokladu je iné. Taktiež boli zistené rozdiely v sumách zaúčtovaných na dokladoch ERP, čas predaja nekorešponduje so zisteniami u predajcu. Celkové zistenia z tohto šetrenia sú uvedené v protokole č. 102 166 078/2017 zo dňa 12.10.2017. Taktiež bolo vykonané miestne zisťovanie u spol. D. M. D. N. G.. G., so sídlom O. X/X, J., IČO: XXXXXXXX, konateľom ktorej je A. A. D., kde sa preverovali doklady z ERP ich spol. pre daňový subjekt B. E.. Aj týmto miestnym zisťovaním boli zistené obdobné nedostatky ako v prípade bločkov zo spol. G., pričom konkrétne pochybenia sú uvedené v protokole č. 102 166 087/2017 zo dňa 12.10.2017. Dňa 22.09.2017 zamestnanci daňového úradu písomne informovali splnomocneného zástupcu D. E. o kontrolných zisteniach z vykonanej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 a zároveň v súlade s ustanovením § 45 ods. 1, písm. f) z.č. 563/2009 Zb. bolo D. E. poskytnutý priestor na vyjadrenia sa k zisteným skutočnostiam, spôsobu ich zistenia, možnosti navrhnutia, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k zisteniam správcu dane. D. E. ako splnomocnený zástupca daňového subjektu B. E. sa do zápisnice č. 102017802/2017 vyjadril, že bločky odoberal od nejakého pána z Košíc, ktorého nepozná. Menovaný mal prísť k OD N. R. J., kde mu neznáma osoba dala bločky z ERP, on mu dal peniaze za bločky a odišiel. Správca dane položil splnomocnenému daňovému subjektu otázku ako často odoberal bločky a či má kontakt na osobu, ktorá mu bločky dávala, D. E. odpovedal, že sa s ním stretával v priebehu roka, nemá kontakt na túto osobu, vtedy mal kontakt, no teraz nemá. Daňový úrad Prešov, pobočka Humenné na základe vykonanej kontroly dane z príjmov fyzických osôb za rok 2015 vydal

rozhodnutie vo veci vyrúbenia rozdielu dane č. 102 476 171/2017 zo dňa 29.11.2017, kde daňovému subjektu B. E. vyrúbil rozdiel dane v sume 80.801,61 eur. Proti uvedenému rozhodnutiu daňový subjekt B. E. podala v zákonnej lehote odvolanie proti rozhodnutiu Daňového úradu Prešov, pobočka Humenné č. 102476171/2017 zo dňa 29.11.2017. Na základe odvolania správca dane dňa 08.01.2018 vyzval daňový subjekt B. E. výzvou na odstránenie nedostatku podania č. 100046740/2018 zo dňa 08.01.2018, aby podanie doručené dňa 02.01.2018 doplnil o náležitosti podľa § 472 ods. 4 písm. d) z. č. 563/2009 Z.z. a to o dôkazy preukazujúce odôvodnenosť odvolania. Na uvedenú výzvu daňový subjekt B. E. nereagoval a správca dane zaslal tomuto daňovému subjektu oznámenie č. 100261221/2018 zo dňa 30.01.2018, v ktorom uviedol, že jeho podanie považuje za akoby nepodané, nakoľko v stanovenom termíne nepredložil dôkazy preukazujúce odôvodnenosť podania. Na záver uviedol, že všetky zistené skutočnosti boli podrobne popísané v protokole z daňovej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 u daňového subjektu B. E..

Svedok P. D. B., po zákonomnom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že po preštudovaní obžaloby môže k veci uviesť, že DÚ Prešov vykonal u daňového subjektu B. E., G. XXXX/XX, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, daňovú kontrolu dane z príjmu fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2015, z ktorej vyhotovil protokol č. 102166078/2017 zo dňa 12.10.2017 s nálezom: Následne správca dane vydal tomu zodpovedajúce rozhodnutie o vyrúbení rozdielu dane č. 102476171/2017 zo dňa 29.11.2017, ktorým vyrúbil predmetnému daňovému subjektu rozdiel dane v sume 80.801,61 Eur. Uvedenú daňovú kontrolu vykonalí L. B. Q. a A. O. R., ktorí sa môžu podrobne vyjadriť k priebehu a výsledku uvedenej daňovej kontroly, prípadne predpokladá, že ich výpovede sú zaznamenané v rámci prípravného konania. K dnešnému dňu eviduje DÚ Prešov voči dotknutému daňovému subjektu daňové nedoplatky na spravovaných daniach v celkovej výške 345.749,64 Eur, pričom medzi nimi sa nachádza aj daňový nedoplatok na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2015, t.j. dorub z vyššie uvedenej daňovej kontroly a to vo výške 77.874,19 Eur. Z uvedeného vyplýva, že pôvodná výška dorubu bola ponížená o sumu 2.927,42 Eur a to preúčtovaniami z iných druhov príjmov v období od januára 2018 do júla 2021. Predmetný daňový nedoplatok v zostávajúcej výške bol postúpený na príslušné oddelenie daňovej exekúcie na vymáhanie dňa 13.02.2018. Doplnil, že za predmetné zdaňovacie obdobie evidujú ešte daňový nedoplatok vo výške 7.288,70 Eur, čo predstavuje pokuta z daňovej kontroly a daňový nedoplatok v sume 43.353,10 Eur, čo predstavuje úrok z omeškania. Je možné za zákonom stanovených podmienok vykonať opätovnú daňovú kontrolu, pričom je presne vymedzené, kto o ňu môže požiadať, napr. OČTK, alebo taký pokyn vydá Finančné riaditeľstvo. Vykonanie daňovej kontroly nie je časovo ohrozené, ale ďalšou otázkou zostáva možnosť vyrubiť daň vzhľadom na paragrafové znenie zániku tohto práva. Táto lehota je, ak sa nemýli, 5 rokov. 20 rokov je lehota zániku práva vymáhať. Daňový poriadok pozná aj inštitút opravného daňového priznania, aj dodatočného DP, pričom opravné priznanie je možné podať v lehote na podanie DP z dôvodov na strane daňového subjektu, napr. ak niečo zabudol, alebo sa niečo zmenilo a je potrebné to v DP uviesť. Dodatočné sa podáva po uplynutí lehoty na podanie DP, ak vyšli najavo nové skutočnosti po podaní DP a lehota je, ak sa nemýli, 5 rokov. Nemá informáciu, aby bolo podané dodatočné DP.

Svedok D. S., po zákonomnom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie, o akú vec sa jedná, ale si spomína, že minule pani predsedníčka senátu spomínala, že bol v tejto veci vypočutý v J. na polícii. Je majiteľom firmy G. G., je aj riaditeľ tej firmy, teraz firmu zanechal svojmu synovi. Pokiaľ nebude dôchodca, to je už len pár mesiacov, tak aj on bude figurovať v tej firme. Založil tú firmu XX.XX.XXXX a potom sa tá firma v roku 2006 transformovala na s.r.o.. Predmetom podnikania firmy bol predaj stavebného materiálu a doprava. Obžalovaného a ani jeho manželku nepozná a ani s nimi neobchodoval. Pamätá si, že v roku 2017, prišli z DÚ kontrolóri nepripravení, nepoznali program, s ktorým pracovali MRP, ten program bol z Banskej Bystrice, aj do dnešného dňa pracujú s týmto programom a nepripravení boli v tom zmysle, že nemali kábel, ktorým by sa pripojili, pričom oni mali taký pokyn z DÚ, že majú byť pripravení tak, že sa cez ten kábel napoja na registračnú pokladnicu a počítača a stiahnu si odtiaľ údaje. Firma ten kábel mala, ale oni sa nevedeli pripojiť. Tí, ktorí prišli na to šetrenie, ani nemali o tom vedomosť, že takto to majú robiť. On im na to poskytol dvoch ľudí, ktorí robia s týmto programom a oni tam hľadali hodinu alebo dve hodiny čo sa týka dát z účtov späť v histórii. Sú tam dané údaje, všetky bločky, kedy, v ktorý deň boli vytlačené, je tam aj časový údaj, aj poradové číslo a pokiaľ sa dobre pamätá, tak nesedeli tie bločky. Oni prišli s nejakými bločkami, že niekedy v minulosti, že tam boli nejaké údaje na tom bločku, že niekedy predali niekomu nejaký materiál. Vzhľadom k tomu, že si svedok nepamätá čo nesedelo na tých bločkoch, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania na čl. 126 – 129, kde uviedol, že s obvineným D. E. nie je v príbuzenskom ani inom obdobnom pomere, menovaného vôbec nepozná. Býva na vyššie

uvedenej adrese v meste B. K. L., je konateľom spoločnosti G. G., J. XXX, B. K. L.. K prešetrovanej veci uviedol, že niekedy v mesiaci august 2017 boli za ním vo firme daňoví kontrolóri z Humenného. Ich mená si už nepamätá, no vie prečo boli za ním. Potrebovali si overiť pravosť pokladničných bločkov, ktoré sa vydávajú z jeho ERP s inými pokladničnými dokladmi, ktoré nejaký daňový subjekt predložil k daňovému priznaniu. Na ich predajni bol vytlačený doklad z elektronickej registračnej pokladne s daňovým kódom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, tento pokladničný doklad bol porovnávaný s dokladmi, ktoré si doniesli daňoví kontrolóri. Spomína si, že predložené pokladničné doklady vykazovali rozdiely, bol tam celkom iný typ písma, typ papiera bol iný, hlavička bola iná, na doklade chýbalo telefónne číslo, nebolo tam uvedené ďakujeme Vám za nákup, na doklade bolo uvedené vystavil: meno 1, na doklade sa uvádza ref. číslo, MF znak je menší, hodiny a dátum sú iné a poradové číslo dokladu je iné. Zamestnanci správcu dane taktiež porovnávali doklady z účtovníctva a skladovú evidenciu v ich spoločnosti. Skladová evidencia je priamo prepojená na pokladnicu, v ktorej sa následne po vydaní zo skladu vytlačí doklad o nákupe cez ERP. Pri uvedenom porovnávaní bolo zistené, že časy na predložených dokladoch ani tovar na nich deklarovaný nebol z ich skladu vydaný, teda nebol vydaný ani doklad z ich ERP. Niektoré predložené doklady zamestnancami správcu dane obsahovali taký druh tovaru, ktorý ich spoločnosť vôbec nepredáva. Ako som už vyššie uviedol doklady vydávané z jeho ERP sa vôbec nezhodovali s dokladmi, ktoré mu predložili správcovia dane z Humenného. Tie rozdiely, ktoré boli menované pri tom výsluchu, čo sa týka tých bločkov, na to prišli pracovníci DÚ a jeho dvaja zamestnanci. On vtedy, keď sa prišlo na tie rozdiely, nebol prítomný, ale následne prišiel na firmu a videl tie rozdiely. On na to má ľudí, tieto veci nesleduje, on si robí svoju robotu. Výsluch na polícii prebiehal tak, že ho predvolali, boli tam dvaja policajti, vlastne nepamätá sa na 100%, pokiaľ si dobre pamätám, tak volal do obchodu nejakého D. B., to sú jeho zamestnanci, lebo nevedel tie čísla, on ich nevie spamäti. Nevie, či policajti nemali nejakú zápisnicu, čo sa týka tých čísiel. Pokiaľ jeho aj teraz tu zavolajú a ukážu nejaký bloček, on sa nevie vyjadriť k tomu, on tie bločky nevystavuje, len by zavolať do firmy. Pokiaľ sa vo firme pozrú na ten bloček, na ten konkrétny deň, pokiaľ sa vedia dostať do systému, na tom bločku je všetko uvedené, je tam dátum, čas, hodina, poradové číslo. Pokiaľ mu potom ukážu tento bloček na polícii, potom sa vie vyjadriť, či je nimi vystavený alebo nie. Pred výsluchom na polícii bol riadne poučený a s policajtami komunikoval pol maďarsky a pol slovensky. Vo vedľajšej miestnosti bol policajt, ktorý vedel po maďarsky. Daňoví kontrolóri komunikovali s B. D. a G. L.. Prišli za ním, ale on ich odviedol k týmto dvom pracovníkom, lebo oni pracujú v tom programe. Pri výsluchu na polícii si nežiadal prítomnosť tmočníka, nakoľko rozumie slovenskému písanému textu.

Znalec P. A. C. N., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu odvoláva na svoj znalecký posudok č. 59/2020 bol prečítaný jeho záver, kde NA OTÁZKU: S PRIHLIADNUTÍM NA NOVÉ ZISTENIA PO DOPLNENÍ ÚČTOVNÍCTVA ZISTITE, AKÁ BY MALA BYŤ SPRÁVNA DAŇOVÁ POVINNOSŤ DAŇOVÉHO SUBJEKTU B. E., MIESTO PODNIKANIA F., UL. G. I.XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX NA DANI Z PRÍJMOV FYZICKEJ OSOBY ZA ZDAŇOVACIE OBDOBIE ROKU 2015, AK BY PÔVODNE PRIZNANÉ VÝNOSY (PRÍJMY) SPOLOČNOSTI V TOMTO BOLI ZNÍŽENÉ O PÔVODNE NEZARÁTANÉ VÝDAVKY DAŇOVNÍKA znalec odpovedal, že na základe výpočtu z predložených účtovných dokladov a výstupov z účtovníctva, za predpokladu že by pôvodne priznané výnosy (príjmy) daňovníčky boli znížené o jej pôvodne nezarátané výdavky, potom s prihladnutím na tieto zistenia by mala byť správna daňová povinnosť daňového subjektu B. E., miesto podnikania F., H. G. I.XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 vo výške 24.542,91 EUR. Ďalej NA OTÁZKU: Z TAKTO ZISTENÝCH DAŇOVÝCH POVINNOSTÍ ZISTIŤ VÝŠKU ROZDIELU DANE MEDZI DANOU PRIZNANOU DAŇOVÝM SUBJEKTOM B. E., MIESTO PODNIKANIA F., UL. G. I.XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX ZA ROK 2015 V PODANOM DAŇOVOM PRIZNANÍ K DPFO A DANOU ZISTENOU ZNALCOM uviedol, že daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I.XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX si v pôvodnom daňovom priznaní uviedla daň (riadok 80 daňového priznania) vo výške 1.688,61 EUR. Znalcom zistená výška dane je 24.542,91 EUR. Rozdiel je čiastka 22.854,30 EUR. NA OTÁZKU: Z TAKTO ZISTENÝCH DAŇOVÝCH POVINNOSTÍ ZISTIŤ VÝŠKU ROZDIELU DANE MEDZI DAŇOU ZISTENOU ZNALCOM A DAŇOU UVEDENOU V PROTOKOLE Z DAŇOVÝCH KONTROL DPFO uviedol, že správcou dane bola vyčíslená daňová povinnosť, resp. skrátenie dane vo výške 80.801,61 EUR. Znalcom zistená výška dane je 24.542,91 EUR. Rozdiel predstavuje čiastku 56.258,70 EUR. NA OTÁZKU: UVIESŤ INÉ SKUTOČNOSTI, KTORÉ VYJDÚ NAJAVO V PRIEBEHU VYPRACOVANIA ZNALECKÉHO POSUDKU uviedol, že počas znaleckého dokazovania neboli zistené také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na preverovanú vec a bolo by potrebné uviesť ich v tomto znaleckom posudku. K zisteniu výšky daňovej povinnosti vychádzal z podkladov – sumarizácia príjmov a výdavkov, peňažný

denník, banková kniha a evidencia pohľadávok a záväzkov. Čo sa týka otázky rozdielu jeho zistení a zistení správcu dane pri výkone daňovej kontroly, vzhľadom na odstup času si už naozaj nepamätá, o ktoré konkrétne doklady sa jednalo, preto sa nevie na tieto presne odvolať. Fiktívne doklady neboli zaradené do účtovníctva obžalovaného. Znalec sa nevedel konkrétne vyjadriť k pôvodným nezarátaným dokladom. On konkrétne bral do úvahy len účtovníctvo, v ktorom neboli zarátané doklady vytknuté pri kontrole DÚ. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril k tomu, či závery, ktoré ste vo veci podali, boli založené len na základe nejakých formálnych dokladov, alebo ste skúmali aj obsahovú správnosť, teda oprávnenosť výdavkov, existenciu dodávateľa, ale v tom zmysle tých identifikačných znakov a tým ste aj v rámci týchto záverov vlastne verifikovali realnosť uvedených subjektov a služieb uviedol, že znalecký posudok v takom rozsahu nebol vypracovaný, pretože otázka znela len na výpočet výšky daňovej povinnosti. Všetky takéto informácie vyžadujú dlhší čas a inú výšku znalečného. Lebo v podstate táto činnosť by suplovala kontrolu samotného DÚ, avšak on dostal v zadaní iba 4 otázky, na ktoré som v ZP odpovedal. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril, či ten daňový subjekt mal za zdaňovanie obdobie roku 2015 povinnosť predložiť účtovnú závierku, ak áno, v akej lehote bola predložená a kde je uložená a či ste ju mali k dispozícii pri vypracovaní ZP znalec uviedol, že každá účtovná jednotka je povinná na konci účtovného obdobia vypracovať účtovnú závierku. Takáto účtovná závierka je súčasťou daňového priznania, ktoré sa spolu podávajú správcovi dane v lehote na podanie daňového priznania. On účtovnú závierku predloženú nemal. Napriek tomu takáto by mala byť uložená v registri účtovných závierok, vo verejne prístupnom registri. Na otázku prokurátora čo je podkladom tej účtovnej závierky, kto ju podpisuje, kto za ňu zodpovedá a či je možné ju dodatočne meniť a to v kontexte, že sa vyskytnú napr. nezaúčtované doklady, ako to tvrdí obhajoba znalec uviedol, že účtovná závierka sa vypracuje z údajov zistených z účtovníctva účtovnej jednotky, vypracuje, zodpovedá za ňu a predkladá ju daná účtovná jednotka. V prípade zistených zmien v účtovníctve, tak ako to bolo pravdepodobne aj v tomto prípade, sa zakladá do registra účtovných závierok opravná účtovná závierka. Účtovná jednotka, ak zistí rozdiel medzi účtovníctvom, na základe ktorého vypracovala daňové priznanie a predložila účtovnú závierku, tak bezodkladne vypracuje nové daňové priznanie, ktorého súčasťou je tá opravená účtovná závierka a to sa predkladá správcovi dane. Na otázku prokurátora, či bola súčasťou jemu predložených dokladov opravná účtovná závierka znalec uviedol, že nie, mal k dispozícii len doklady, ktoré zodpovedal v prvej otázke a ktoré sú prílohou ZP. Na otázku prokurátora, či vo všeobecnosti pri spracovaní záverov vychádza aj z účtovných závierok zverejnených v registri účtovných závierok, alebo vychádzate len z predložených dokladov, či si tieto údaje verifikuje takým spôsobom znalec uviedol, že ako znalec zodpovedá na položené otázky a zvyčajne od vyšetrovateľov dostávam typ otázok, aká je hospodárska situácia obchodného subjektu a či predložené doklady sú správne, tak vtedy to kontrolujem, ale v tomto prípade to nekontroloval.

Svedkyňa G. G., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedla, že prišiel za ňou pán E., či by pre jeho manželku neurobila jednoduché daňové účtovníctvo, manželka mala deti, takže doklady mi nosil pán E.. Bolo to asi pred 9-10 rokmi, asi 2014, 2015. Nosil faktúry, príjmy, výdaje, bežné doklady, ktoré od neho prevzala. Záležalo od toho, kedy prišiel, ale pre každého mala šanón, do ktorého doklady zakladala. Nosil ich v taške, neboli pozakladané, uložila ich do priečinku, potom ich vybrala a spracovávala. Následne jej pán E. zavolať, že jej veľmi pekne ďakuje, pretože má pre ňu problémy s DÚ, je trestne stíhaný. Nerozumela prečo by mal mať kvôli nej problémy, ale v tom čase mala veľmi chorého manžela, takže už iba dokončovala tieto veci. Následne, keď odovzdávala kanceláriu, tak našla na poličke šanón, tých šanónov tam bolo viac, ale v tom jednom boli doklady pani B. E.. Neurobila ich hneď, trvalo to asi 2-3 dni, kým ich spracovala, volala aj svojej známej a aj pánovi E. a následne ich začala spracovávať. Urobila nanovo rekonštrukciu účtovníctva a vznikol tam dosť veľký rozdiel na daňovej povinnosti. Už si to presne nepamätá, ale bolo to presne okolo 15-20 tis. Nemá už tie doklady, tak si to presne nepamätá. Spracovala peňažný denník za rok 2015 všetko komplet. Peňažný denník, to je pokladňa a normálny účtovný denník, ktorý obsahuje faktúry vstupné a výstupné a závery skontrolovala. V živote sa jej niečo také nestalo a veľmi sa za to ospravedlňuje. Nechcela to hneď odovzdať, už sa bála, bola v takom strese, že si zavolať známú a poprosila ju, aby to za ňou všetko ešte raz skontrolovala. Bola to pani G. B.. Bola to jej bývalá lektorka, k nej chodila na rôzne kurzy a vzdelávania, ktoré si platila cez Akadémiu vzdelávania. Kontrolovala vtedy už mesiac za mesiacom, všetko ešte raz. Už si vôbec neverila, pretože také niečo sa jej v živote nestalo. No vtedy niektoré veci robila aj po nociach, pretože som s P. (manžel) chodila po vyšetreniach, po nemocniciach a pod. V rokoch 2015-2016 spracovávala aj účtovníctvo iných asi 5-6 boli DPH-čkari a ostatní A-čkari, ale pri nikom inom sa jej to nestalo.

Z protokolu Daňového úradu Prešov, pobočka Humenné č. 102166078/2017 zo dňa 12.10.2017 v bode III. Číselné zhrnutie výsledkov kontroly je uvedené, že na základe výsledku vykonanej daňovej kontroly uvedeného v časti II tohto protokolu bol u daňového subjektu B. E., G. XXXX/XX, XXX XX F. zistený rozdiel dane oproti podanému daňovému priznaniu o čiastku 80.801,61 eur.

Zo správy Mesta F. vyplýva, že obžalovaný býva na adrese trvalého pobytu G. XXXX/XX, F. s manželkou a X deťmi. Je údajne zamestnaný. V mieste bydliska má obžalovaný dobré susedské vzťahy, bez akýchkoľvek sporov a konfliktov.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 3 záznamy a to:

1. Okresný súd Humenné; rozsudok 25.2.2009; spis. značka 2T 12/09; právoplatnosť 25.2.2009; §156/1; §364/1a Tr. z. 300/2005; odňatie slobody podmienene na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, obmedzenie: 02.05.2010; osvedčenie sa 08.09.2010; úhrnný trest; na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený;

2. Okresný súd Vranov n. Topľou; trestný rozkaz 16.05.2012; spis. značka 10T/37/2011; právoplatnosť 31.8.2012; §157/1,2a Tr. z. 300/2005; odňatie slobody podmienene na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 28.02.2014; osvedčenie sa 03.05.2014; zákaz činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na 1 rok; vykonanie trestu 31.08.2013; odsúdenie zahladené podľa § 93/1 Tr. zák. sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený;

3. Okresný súd Michalovce; trestný rozkaz 07.06.2013; spis. značka 4T/107/2013; právoplatnosť 12.07.2013; §348/1d Tr. z. 300/2005; peňažný trest 500 EUR, náhradný trest odňatia slobody na 8 mesiacov; zaplatil 29.11.2013; zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky; podmienenečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti 14.10.2014 so skúšobnou dobou na 15 mesiacov; nariadenie výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti 08.09.2016; vykonanie trestu 24.07.2017; odsúdenie zahladené podľa § 93/1 Tr. zák.sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný má 13 záznamom, všetky na úseku cestnej premávky.

Prokurátor vo svojej záverečnej reči uviedol, že vzhľadom na výsledky doplneného dokazovania po povolení obnovy konania, navrhol uznať obžalovaného D. E. z trestného činu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) TZ a súčasne navrhol upraviť v skutku obžaloby výšku spôsobenej skrátenej dane vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo P. A. C. N. a to na sumu celkom 22.854,30 Eur. Poukázal na to, že k zmene právnej kvalifikácie došlo vzhľadom na novelu trestného zákona účinnú od 06.08.2024, kde bola podaná obžaloba pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 na odseku 3, vzhľadom na výšku škody tohto času je potrebné posudzovať protiprávne konanie obžalovaného ako prečin. Čo sa týka stručnosti preukázania viny samotný obžalovaný v prípravnom konaní uznal vinu, oľutoval. Zo spáchania trestného činu bol uznaný za vinného aj v súdnom konaní a po povolení obnovy je zo spáchania trestného činu usvedčovaný najmä svedeckými výpoveďami, znaleckým posudkom, fiktívnymi faktúrami, protokolom z daňovej kontroly a ďalšími listinami z daňového úradu súvisiacimi s daňovou kontrolou u tohto daňového subjektu. Čo sa týka uloženia trestu, tak vzhľadom na odstup času keďže došlo k spáchaniu trestného činu v roku 2016 ako aj na zníženie škody spôsobenej predmetným trestným činom, navrhol uložiť obžalovanému podmienenečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby za súčasného uloženia primeranej skúšobnej doby. Tiež navrhol uložiť trest zákazu činnosti s poukazom na § 61 ods. 6 TZ spočívajúci vo výkone akejkoľvek podnikateľskej činnosti na základe živnostenského oprávnenia, tiež zákaz byť štatutárnym zástupcom akejkoľvek právnickej osoby, a to v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby a to minimálne 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň. Navrhol uložiť primeraný peňažný trest obžalovanému za súčasného uloženia trestu odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia peňažného trestu.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že jeho klient sa ku spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v celom rozsahu priznal, svojej konanie oľutoval. Škoda bola v zmysle ZP P. A. N. ustálená vo výške 22.854,30 Eur čím sa jeho klient dopustil spáchania prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 TZ. Na základe novely TZ účinného od augusta 2024 je trestná sadzba za tento prečin 1 až 5

rokov. Jeho klient žije usporiadaným rodinným životom, za posledných 10 rokov sa nedopustil spáchania žiadneho trestného činu. Je zamestnaný a spolu s manželkou sa stará o svoje E. deti. Po zohľadnení všetkých týchto poľahčujúcich okolností navrhol, aby mu súd uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Čo sa týka zákazu trestu činnosti, tento navrhol uložiť na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby na maximálnej možnej dolnej hranici bez uloženia zákazu peňažného trestu, pretože vzniknutú škodu si daňový úrad uplatňuje v samostatnom daňovom exekučnom konaní a tiež má stále blokovaný 4-izbový byt.

K právnej kvalifikácii skutku a k otázke viny súd uvádza :

Obžaloba bola v danej trestnej veci na obžalovaného pôvodne podaná pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, a to dňa 03. 12. 2018, za ktorý bolo možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 4-10 rokov.

Dňa 06.08.2024 nadobudol účinnosť Trestný zákon v znení zákona č. 40/2024 Z. z., č. 41/2024 Z. z. (Nález Ústavného súdu SR č. k. PL. ÚS 3/2024-112 z 28. februára 2024), č. 47/2024 Z. z., č. 214/2024 Z. z., č. 215/2024 Z. z. (Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 3/2024-761 z 03. júla 2024), v dôsledku čoho sa okrem iného zmenilo aj ustanovenie § 125 Trestného zákona, podľa ktorého sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 125 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

V dôsledku vyššie uvedenej zmeny Trestného zákona, ktorá je pre obžalovaného D. E. priaznivejšia, je potrebné skutok, ktorý bol pôvodne kvalifikovaný v obžalobe ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, posudzovať ako prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, t. j. ako prečin skrátenia dane a poistného, keďže škoda je vo výške 22.854,30 eur, čo je podľa aktuálnej právnej úpravy škoda väčšia, teda vypadlo ust. 276 ods. 3 TZ, a za prečin podľa § 276 ods. 2 TZ je možné uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov.

Podľa § 276 ods. 1 Trestného zákona; kto v malom rozsahu skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 276 ods. 2 písm. d) trestného zákona; odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

Objektom trestného činu podľa § 276 Trestného zákona je vo všeobecnosti záujem štátu na správnom vymieraní dane, pričom predmetom tohto trestného činu sú finančné prostriedky, o ktoré bola v dôsledku protiprávneho konania poškodená Slovenská republika.

Pod zákonným znakom „skrátenie dane“ možno preto považovať akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrubí daň v nižšej než zákonom určenej sume alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde.

Trestný čin skrátenia dane je charakteristický podvodným úmyslom páchatel'a a na rozdiel od všeobecného ustanovenia o podvode je však tento úmysel špecificky zameraný na zníženie alebo úplné

eliminovanie daňovej povinnosti prostredníctvom uvedenia do omylu daňového úradu v otázke údajov, z ktorých daňová povinnosť, respektíve jej výška vyplýva, vrátane zatajenia takých údajov. Daň však možno skrátiť len do výšky, v ktorej sa má priznať (a následne zaplatiť). Nemožno ju teda skrátiť, resp. ďalej skracovať, ak výsledná daňová povinnosť nie je vyjadrená reálnym (kladným) číslom (pozn. ak je nulová).

Úmyselné podvodné konanie páchatel'a, ktorým dosiahne, že mu daň nebola vôbec vyrubená alebo mu bola vyrubená v nižšej výmere, je dokonaným trestným činom skrátenia dane podľa § 276 Trestného zákona, pričom úmysel páchatel'a (pozn. v zmysle ust. § 15 Trestného zákona) sa musí vzťahovať aj na okolnosť, že daň sa skracuje.

Teda pri trestnom čine skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného poriadku páchatel' uvádza Slovenskú republiku zastúpenú príslušným správcom dane do omylu, t.j. klame, predstiera niečo, čo nie je v súlade so skutočnosťou, a to pri trestnom čine skrátenia dane a poistného v tom, že daňový subjekt nemá žiadnu vlastnú daňovú povinnosť, respektíve ju síce má, ale v nižšej výške, než ju má v skutočnosti.

Pod skrátením dane možno pritom rozumieť viacero špecifických druhov „podvodov“ na DPH, ako napríklad tzv. fiktívna fakturácia. Pri tzv. fiktívnej fakturácii ide o neoprávnené vytváranie daňových nákladov či vytváranie nárokov na odpočet DPH cez fiktívne daňové doklady, zvyčajne za % odmenu, resp. ide o nákup faktúr za vopred dohodnuté % z fakturovanej ceny. Tieto fiktívne daňové doklady sa viažu k neexistujúcemu plneniu, teda ide len o formálne deklarovanie plnenia, ktoré nikdy neexistovalo, v dôsledku čoho páchatel' sleduje zníženie daňovej povinnosti na dani z príjmu či na dani z DPH. Typickým znakom takejto fakturácie sú platby v hotovosti, prípadne bankové prevody vykazujúce časté výbery v hotovosti vo vyšších sumách (pozn. keďže sa tieto vracajú späť s tým, že sú už ponížené o % podiel).

V danom prípade protiprávne konanie obžalovaného ako zodpovednej osoby za daňový subjekt B. E., miesto podnikania F., H. G. I. XXXX/XX, IČO : XXXXXXXX spočívalo v tom, že skutkami vymedzenými v obžalobe si skrátil daňovú povinnosť tak, že si neoprávnene cez fiktívne faktúry uplatnil daňové výdavky na základe uvedených pokladničných dokladov, čím za obdobie roka 2015 skrátil daň z príjmov fyzickej osoby celkom vo výške 22.854,30 eur na škodu štátneho rozpočtu SR.

Objektom trestného činu skrátenia dane a poistného je záujem štátu na správnom vymeraní dane. Ide o osobitný druh podvodu spočívajúcu v tom, že konkrétnemu daňovému subjektu je na základe konania páchatel'a alebo opomenutia určitého konania vymeraná nižšia daň, ako by mu podľa zákona mala byť vymeraná. V prejednávanej veci sa tak malo stať zaúčtovaním fiktívnych faktúr spol. G., G. a spol. D. M. D. N. G.. G. do výdavkov daňového subjektu B. E., pričom doklady z elektronickej registračnej pokladne daňového subjektu B. E. sa nezhodovali s dokladmi vystavenými z elektronickej registračnej pokladne od oboch spoločností. Objektívna stránka tohto trestného činu predstavuje skrátenie dane, ktorým sa rozumie akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého je konkrétnemu daňovému subjektu zo strany príslušného orgánu vyrubená nižšia daň ako je suma dane určená zákonom alebo k vyrubeniu vôbec nedôjde. Subjektom skutkovej podstaty trestného činu je ten, kto takto koná. Z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty sa vyžaduje úmyselné zavinenie, ktorého aspoň formou nepriameho úmyslu musí pokrývať všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a dospel bez rozumných pochybností k záveru, že je jednoznačne preukázané, skutok opísaný v obžalobe a po prekvalifikovaní novelou sa stal tak ako je opísaný v obžalobe a že obžalovaný naplnil svojím konaním všetky pojmové znaky prečinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, tým že vedome a neoprávnene fiktívne fakturoval cez fiktívne daňové doklady, čím si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe vyššie uvedených pokladničných dokladov. Vina obžalovaného je spoľahlivo preukázaná výpoveďami svedkov, najmä zástupcom poškodeného P. D. B., svedkov L. B. Q. – kontrolórom daňového úradu Prešov, pobočka Humenné, D. S., A. A. D., listinnými dôkazmi, najmä znaleckým posudkom č. 59/2020 znalca P. A. C. N., ktorý prehľadne vo svojej popisnej a tabuľkovej časti konkretizoval daňovú povinnosť a z nej vypočítal celkovú výšku škody, ktorá bola spôsobená Slovenskej republike na skrátení dane a ktorá je vo výške 22.854,30 eur. Z predmetného znaleckého

posudku jednoznačne vyplynulo, že s prihliadnutím na nové zistenia po doplnení účtovníctva, správna daňová povinnosť daňového subjektu B. E., IČO : XX XXX XXX na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 mala byť v sume 24.542,91 eur, keďže v daňovom priznaní bola uvedená daň 1.668,61 eur, výška dane je tak 22.854,30 eur a táto čiastka predstavuje škodu štátneho rozpočtu SR. Obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú a nezodpovedajúcu skutočnosti, motivovanú snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Bolo jednoznačne preukázané, že došlo k skráteniu dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, teda vo väčšom rozsahu. Skutočnosť, že išlo o úmyselné konanie obžalovaného je preukázané predovšetkým spôsobom jeho konania, a to predkladaním fiktívnych dokladov z elektronickej registračnej pokladne, pričom žiadne takéto doklady neboli predmetnými spoločnosťami vyhotovené, resp. išlo o fiktívne doklady, čo potvrdili aj svedkovia, od ktorých mali jednotlivé doklady z elektronickej registračnej pokladne pochádzať (spol. G. G., G.. D. M. D. N. G.).

Teda súd na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že obžalovaný sa dopustil konania, a to skutku kvalifikovaného ako prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, tak po stránke subjektívnej, aj po stránke objektívnej, na základe čoho ho súd uznal vinným zo skutku tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku. K takémuto konečnému rozhodnutiu sa súd dopracoval po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, ktoré preukazujú spáchanie žalovaného skutku.

K výroku o vine súd uvádza :

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukládania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, vrátane § 36 písm. j) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný pred spáchaním skutku bol 3-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Michalovce zo dňa 07. 06. 2013, sp. zn. 4T/107/2013 pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 500 eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Podmienečné upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti dňa 14. 10. 2014 so skúšobnou dobou 15 mesiacov, nariadený výkon zvyšku trestu zákazu činnosti 08. 09. 2016, vykonanie trestu 24. 07. 2017. A hoci sa hľadá vo všetkých 3 prípadoch na obžalovaného ako keby nebol odsúdený, posledný uložený trest vykonal dňa 24. 07. 2017 a teda od jeho vykonania neuplynula doba 10 rokov, tak ako

vyplýva z ustálenej judikatúry pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd rovnako nezistil.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za ktorý trestný čin, je možné uložiť trest odňatia slobody jeden až päť rokov, potom súd vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, celkovú dĺžku konania, zníženie škody, ktorá bola ustálená na sumu 22.854,30 eur a možnosť nápravy páchatel'a - obžalovaného mal za to, že účel trestu bude dosiahnutý uložením trestu na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 24 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Základným princípom podmiennečného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmiennečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Pri hodnotení podmienok pre podmiennečné odsúdenie súd prihliada na osobu páchatel'a a k okolnostiam prípadu, súčasne však musí zvážiť, či podmiennečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu. Podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu nie je možné hodnotiť izolovane od ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal za to, že v danej veci sú pre takýto postup súdu - podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody splnené podmienky a teda výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto výkon trestu uloženého obžalovaného odložil a stanovil skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na jeho osobu, pomery, odstup času od spáchania skutku a možnosť jeho nápravy a dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona je u obžalovaného postačujúce uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti mu súd uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko od spáchania skutku uplynulo už viac ako 9 rokov a od tohto skutku sa obžalovaný nedopustil žiadneho trestného činu a preto aj uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, preto mu súd uložil trest vo výmere 24 mesiacov a s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného postačuje podľa presvedčenia súdu aj trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Preto súd považuje trest odňatia slobody uložený obžalovanému bez jeho nepodmiennečnej formy za primeraný a zákonný. Tento trest vyjadruje všetky aspekty účelu trestu z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie a bude predstavovať pre obžalovaného dostatočnú výstrahu pred ďalším páchaním podobnej trestnej činnosti. Zároveň bude mať preventívny účinok vo vzťahu k spoločnosti a bude odstrašením aj pre iných možných páchatel'ov podobnej trestnej činnosti, ktorá je pomerne rozšíreným druhom trestnej činnosti páchanej v Slovenskej republike. Uloženie trestu s tak dlhým časovým odstupom od spáchania trestného činu by bolo v rozpore so zásadami primeranosti trestu. Vzhľadom na už uvedenú dĺžku konania, ako aj osobu obžalovaného, vedenie riadneho života od spáchania tohto skutku, nepovažuje súd za nevyhnutný bezprostredný výkon uloženého trestu odňatia slobody, ale z hľadiska dosiahnutia účelu trestu v jeho preventívnej ako aj výchovnej sfére považoval za primerané výkon trestu odložiť a preto určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, počas ktorej bude mať obžalovaný možnosť preukázať, že bude viesť riadny život a nebude páchať inú trestnú činnosť.

Podľa § 61 ods. 6 Trestného zákona; ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2, 3 alebo ods. 4 trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 2, 3 alebo ods. 4, trestný čin daňového podvodu podľa § 277a ods. 2 alebo ods. 3, trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 2 alebo ods. 3 a trestný čin marenia výkonu správy daní podľa § 278a ods. 2 alebo ods. 3, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku, za ktorú súd uznal obžalovaného za vinného, keďže súd odsudzoval obžalovaného pre trestný čin podľa § 276 ods. 2 Trestného zákona, musel obligatórne uložiť aj trest zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 6 Trestného zákona, a to v hornej polovici trestnej sadzby. Takto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu, v súvislosti s ktorým sa protiprávneho konania tak ako to vyplýva zo skutkovej vety rozsudku dopustil, teda zohľadňuje charakter trestnej činnosti a to vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov. Súd tento druh trestu zákazu činnosti spolu s uloženým trestom odňatia slobody považuje za zodpovedajúci zásadám primeranosti ukladania trestov. Peňažný trest súd neuložil, a to s poukazom na aktuálne majetkové pomery obžalovaného, nakoľko jeho príjem je vo výške minimálnej mzdy, vyživovaciú povinnosť, ako aj skutočnosť, že škoda, ktorá štátu vznikla, je aktuálne vymáhaná v samostatnom exekučnom konaní.

K výroku o škode súd uvádza :

Nakoľko poškodený Daňový úrad Prešov, ako zástupca poškodenej Slovenskej republiky si náhradu škody neuplatnil, keďže na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. 08. 2023 uviedol, že si škodu uplatnil v samostatnom exekučnom konaní, preto súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci, obhajca, zákonný zástupca a orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately za mladistvého obžalovaného. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.